

Обесването на Васил Левски

О, майко моя, родино мила,
Защо тжй жално, тжй милно плачеш?
Гарване, и ти, птицо проклета,
На чий гроб там тжй грозно грачеш?

Ох, зная, зная — ти плачеш, майко,
За туй, че ти си черна робиня,
За туй, че твоя свещен глас, майко,
Е глас без помощ, глас вжв пустиня.

Плачи! Там близо край град София
Стжрчи, аз видях, черно бесило,
И твой един син, Бжлгарийо,
Виси на него сжс страшна сила.

Гарвана граче, грозно зловешо,
Псета и вжлци вият в полето,
Старци се молят Богу горешо,
Жените плачат, пищят децата.

Зимата пее своята зла песен,
Вихрове гонят тржне в полето.
И студ, и мраз, и плач без надежда,
Навяват на теб скжрб на скжрцето.

Хр. Ботйов